

Ari was waarschijnlijk een van de eerste Nederlandse vliegvissers die op taimen viste: "In 1978 vloog ik naar Moskou om in Siberië op de rivier de Lena met de vlieg op taimen te vissen. In Moskou werd ik met een gammel busje naar een ander vliegveld gebracht. Daar stond een oud, aftands vliegtuig klaar om me naar Siberië te vliegen. Tijdens de vlucht liep er een hond door het gangpad en kroop er een baby tussen de stoelen door. Een zigeuner zat met een kapmes een appeltje te schillen." Als ik vraag hoe het vissen was, zegt Ari: "In het begin snapte ik niet waarom ik steeds missloeg als een taimen een grote kolk op mijn muisimitatie maakte. Het bleek dat deze vis de muis eerst met zijn staart onder probeert te slaan en daarna terugkomt om de half verzopen muis op te eten. Het beste ving ik met grote blauwe streamers. Uiteindelijk landde ik 19 taimen, waarvan de grootste 1,53 meter mat."

probeerde te trekken, brak mijn hengel. Het gebroken topdeel gleed over de leader naar beneden, waarbij het topoog precies tegen de haak in de bek van de vis kwam en de vis spontaan onthaakte. Totaal verbouwe-reerd stond ik nog naar de wegzwemmende vis te kijken, toen een van de toeschouwers vroeg of ik altijd op die manier mijn vissen onthaakte. Ik heb bevestigend geantwoord en me daarna snel uit de voeten gemaakt." In Seattle had Ari haast om de veerboot op tijd te halen: "Ik had met Bobby Knight, de legendarische basketbalcoach, een aantal dagen op zijn prachtige privékreken gevist. We vlogen samen van Vancouver naar Seattle. Bobby had me verteld dat hij daar een lezing moest geven en ik had een afspraak met Don Green, de directeur van Sage. De afhandeling van de bagage duurde allemaal wat langer dan gepland. Ik had nog maar erg weinig tijd om de veerboot te kunnen halen. Bobby zei dat hij

Ari 't Hart ²

**"Ik ontwerp en maak
EEN NIEUW REELDESIGN
IN 2 DAGEN...
...en 50 jaar."**

Op sommige trips ging er natuurlijk wel eens iets verkeerd: "Ik liep eens met een gids over de flats van de Bahama's, op zoek naar bonefish, toen we ineens twee zandhaaitjes zagen. Ze waren voornamelijk in elkaar geïnteresseerd en mijn hengel was iets te licht om ze serieus aan te werpen. Uit baldadigheid tikte ik er een met mijn hengeltop aan. In een flits draaide de vis zich om en beet mijn top in een aantal stukken."

DUITSLAND EN BOBBY KNIGHT

Ari hoeft niet lang na te denken om een andere komische gebeurtenis op te halen: "Ik viste in de Ruhr en haakte achter een dam een enorme bruine forel. Het was een stek, recht tegenover een terras. Dat zat op dat moment behoorlijk vol met mensen. Vanwege het formaat van de vis wilde ik deze naar de kant dirigeren om hem erop te trekken. Mijn drill met de grote vis had de aandacht van een aantal terrasklanten getrokken. Men stond mij aandachtig te bekijken. Toen ik de vis op de kant

me wel even naar de boot zou brengen. Het bleek dat de voorzitter van de MBA met een limousine voor hem klaar stond om hem naar een stadion in Seattle te brengen, waar hij voor 20 duizend toeschouwers een speech over coaching zou geven. Er stonden bij de uitgang honderden fans van Bobby om een handtekening te schreeuwen. Een meisje vroeg me of dat nou Bobby Knight was. Toen ik zei dat ik Ari 't Hart was, droop de teleurstelling van haar gezicht. De voorzitter van de MBA ontplofte bijna, toen Bobby zei dat hij mij eerst weg moest brengen. Er zou geen tijd meer te verliezen zijn, maar Bobby zorgde ervoor dat ik eerst naar de ferry gebracht werd."

MEL KRIEGER EN JACK HEMINGWAY

Ari kwam op een bijzondere manier in contact met de zoon van Ernest Hemingway: "Ik was uitgenodigd om samen met Mel Krieger in Santiago een lezing te geven over het vissen in Chili. Als je er over nadenkt, is dat

eigenlijk al vreemd. Een Hollander die in Chili aan Chilenen moet gaan vertellen hoe men er kan vissen. De organisatie had voor ons een zeer luxueus hotel geregeld, waar ook de presentatie gegeven werd. Tevens had men aansluitend drie weken het verblijf en de vergunningen in de meest exclusieve lodges van Chili geregeld. Toen ik op de dag van de presentatie aan Mel vroeg of er veel mensen zouden komen, zei hij dat er op ongeveer 150 personen gerekend werd. Toen het zover was, bleken er 1100 belangstellenden te zijn. De zaal puilden zowat uit van de mensen! Diezelfde avond gleed ik bij het douchen uit en viel daarbij met mijn been hard op de rand van het bad. Ik had er de volgende dag behoorlijk last van. Gelukkig stond er voor die dag een bezoek aan een wijnproeverij gepland. Ik hoefde niet zoveel te lopen als bij een dag vissen. De dag erna werden we met een boot naar een vliegvislodge gebracht en maakte ik

Dit is het tweede en laatste deel van het Ari 't Hart interview.

Waarom ook alweer dit interview? Ari ontving dit voorjaar tijdens de ALV de gloednieuwe Ari 't Hart Fly. Een onderscheiding die je ontvangt als je in nationaal en internationaal verband een bijzondere, gewaardeerde en herkenbare prestatie hebt geleverd ter promotie van het vliegvisvissen. Dus iemand die de moeite waard is om te leren kennen.

TEKST HANS BOCK FOTO PETER VERHEIJDEN E.A.

wel flink wat kilometers langs de rivier. Daarvoor betaalde ik de volgende dag de prijs. Ik kon geen stap meer zetten en mijn been was dik en zwart. Met een helikopter werd ik naar een privékliniek gebracht. Nadat men foto's had gemaakt, ben ik er nog zes dagen behandeld. Het was toen zover hersteld dat het weer verantwoord was om te gaan vliegvisvissen. Met een privévliegtuig vloog men mij over het Andesgebergte naar het zuiden, om weer bij Mel aan te haken. In dat kleine vliegtuig raakte ik aan de praat met een man die vertelde een fervent vliegvisser te zijn. Het bleek Jack Hemingway. Hij was net zo verbaasd dat hij mij ontmoette, want hij bleek een groot liefhebber van mijn reuls te zijn. Hij had zelfs enkele van mijn eerste modellen. We spraken af dat we twee maanden later samen in IJsland zouden gaan vissen."

POSITIVO

Na zijn terugkeer uit Chili kreeg Ari hartklachten. Hij moest op 1 december

2000 een zware operatie ondergaan, maar zat niet bij de pakken neer: "Ik ben altijd heel positief ingesteld en probeer in een ziekenhuis altijd iedereen op te beuren en humor te gebruiken. Men zou mij vijf bypasses geven en een nieuwe hartklep. Met de arts besprak ik de keuze tussen een metalen hartklep en een klep van een varken. De arts legde van beide de voor- en nadelen uit. Zo moet je met een metalen klep je hele leven naar de trombosedienst. Een biologische klep verslijt sneller. Ik was er snel uit en vertelde de cardioloog dat ik geen metalen klep wilde. De man vroeg me enigszins verrast waarom ik die keuze maakte, waarop ik zei dat ik er niet aan moest denken om ergens in British Columbia aan de eerste de beste grizzly te moeten vragen waar ik de trombosedienst kan vinden." Voordat men de hartoperatie uitvoerde, werd van Ari ook een hersenscan gemaakt: "Ik kreeg van die plakkers op mijn hoofd en nadat het EEG was gemaakt, vroeg ik aan de verpleegster of ik misschien een mongooltje was. Ze ging er heel serieus op in en vertelde me dat ze nog nooit zoiets had gezien: mijn hersens leken als van een dertigjarige te zijn, waarop ik zei dat ze de rest nog niet had gezien!"

IJSLAND

Ari's operatie van 1 december 2000 verliep prima, al had hij tijdens zijn herstel in het ziekenhuis wel een hachelijk moment: "Omdat voor een dergelijke operatie je hele borst wordt opengemaakt, moet je de eerste dagen na de operatie heel voorzichtig zijn met niezen en hoesten. Speciaal daarvoor heb je een kussentje bij je liggen, dat je in die gevallen voorzichtig tegen je borst moet drukken om de druk te verdelen. Als de wond namelijk open zou gaan, zou je binnen korte tijd kunnen doodbloeden. Toen ik aan voelde komen dat ik moest hoesten, lag het kussentje echter net iets te ver van me vandaan. Ik heb toen mijn armen voorzichtig, maar stevig, om mezelf heen geslagen en gehoest. Het liep gelukkig goed af."

Het meest ongelooflijke maakte Ari echter mee toen hij terugkwam om de krammen uit zijn borst te laten halen: "Het verpleegstertje was met een tangetje aan het friemelen en het wilde maar niet lukken om de eerste kram los te krijgen. Ze drukte hem er eerder verder in, dan dat ze de kram eruit haalde. Uiteindelijk heb ik het tangetje gevraagd en het zelf gedaan. Toen ik herstelde van mijn operatie realiseerde ik me dat ik

◆ helemaal niets meer van Jack Hemingway had gehoord. Natuurlijk zou ik niet in staat zijn geweest om met hem naar IJsland te gaan, maar we hadden een serieuze afspraak gemaakt en het leek mij niets voor hem om daar niet op terug te komen. Kort daarna ontving ik van zijn vrouw een krantenknipsel met daarin het droevige bericht dat Jack op 1 december 2000 was overleden. Hij was aan zijn hart geopereerd. Tijdens zijn herstel moest hij niezen, maar kon niet bij het kussentje..."

Ari had een spoedig herstel en driftte, niet geheel naar de wens van de artsen, vier maanden na de datum van de operatie alweer een rivier in British Columbia af.

HOLZ EN VLAGZALM

Ari zou in Oostenrijk op vlagzalm gaan vissen: "Mijn Oostenrijkse vriend

Na een dagje vissen met Hans-Ruedi Hebeisen werd Ari's wijnkennis op de proef gesteld: "Hans-Ruedi had speciaal voor mij een gerecht bereid met konijn, dat hij zelf geschoten had. Toen we aan tafel gingen, vroeg hij of ik zin had in een bijpassende wijn. Hans-Ruedi is een echte wijnkenner en een groot liefhebber van exclusieve wijnen, dus weigeren was geen optie. Toen hij een dure fles had geopend en een slokje nam, riep hij "Holz". Toen hij voor mij een beetje in een glas schonk, riep ik ook maar "Holz". Hans-Ruedi opende een nieuwe fles en het diner begon. Na afloop vroeg Hans-Ruedi me of alles naar wens was geweest. Ik zei hem dat ik geweldig had gegeten en vroeg hem wat nu eigenlijk 'Holz' betekent." Het verhaal is inmiddels in Oostenrijk in een groep vliegvisvrienden een eigen leven gaan leiden en wordt steeds verder opgeblazen.

ARI'S REELS ZIJN NIET VOOR IEDEREEN

In 2011 werd Ari uitgenodigd om in San Francisco als spreker op te treden tijdens de Gravity Free-conferentie, met als thema: Wonders of Magical Thinkers. Tijdens die bijeenkomst waren 22 Internationaal bekende designers uitgenodigd om over hun vakgebied te spreken: "Het mooie van die conferentie is dat er naast de presentaties ook ruimte is voor interactie tussen de sprekers onderling en tussen het publiek en de sprekers. Een van de andere designers vroeg me of hij een van mijn reels kon kopen. Toen ik vroeg waar hij zoal vliegviste, vertelde de man dat hij helemaal niet aan vliegvisserij deed. Hij maakte duidelijk dat hij het een prachtig design vond en de reel thuis in zijn kunstcollectie wilde opnemen. Een groter compliment heb ik voor mijn designs zelden gehad."

Ari komt ook wel andere 'geïnteresseerden' tegen: "Op elke beurs, of het nu in Denver, Salt Lake City of Amsterdam is, kom je van die types tegen die langskomen om interessant te doen en eigenlijk alleen willen praten om het praten. Het begint ermee

dat ze interesse in een bepaalde reel tonen. Als je ze dan de reel uit de vitrinekast geeft, zeggen ze na een paar minuten dat het ze toch iets te modern is. Vervolgens komt zo iemand dan een uurtje later nog een keer langs en vraagt weer om de reel. Het is dan de kleur die ze eigenlijk niet zo aanstaat. Als ze vervolgens voor de derde keer terugkomen en met de reel in hun handen staan, zeggen ze aarzelend dat het design eigenlijk wel meevalt en dat ze aan de kleur misschien ook wel zouden kunnen wennen. Ik wil op zo'n moment de reel niet eens meer verkopen en maak dan stevast de opmerking dat mijn reels ook niet voor iedereen zijn. Ik zet de reel dan in de vitrine terug en zeg erbij dat die voor die persoon de rest van de beurs ook dicht blijft."

Mensen vragen Ari weleens hoeveel werk er in een nieuwe reel zit. Zijn antwoord zegt alles: "Ik ontwerp en maak een nieuw reeldesign in 2 dagen... en 50 jaar."

Willy Forstinger was door een plaatselijke notaris uitgenodigd om een dagje op zijn privéstuk van de Pielach op vlagzalm te komen vissen. Willy had geregeld dat ik ook mee kon. Willy wist echter dat er op dat stuk van de rivier flinke huchen zaten. Omdat de notaris er die dag zelf niet bij was, spraken we af dat we stiekem heel even met een grote streamer door een aantal pools zouden vissen. Het was hoogzomer en het onverwachte gebeurde. We vingten meteen een paar schitterende huchen. De grootste woog 12 pond! Natuurlijk konden we niet stoppen. We visten de hele dag met onze zware hengels en grote streamers en hadden er inmiddels samen al 12 gevangen, toen de notaris aan kwam lopen. Gelukkig riep hij ons al vanaf een afstandje toe, zodat we razendsnel de streamers van onze leaders konden knippen. Toen hij bij ons kwam en vroeg hoe we zijn vlagzalmwater vonden, hebben we hem verzekerd dat we nog nooit zo'n geweldig vlagzalmwater gezien hadden."

